

**Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2010 r. —
Rubinetterie Teorema przeciwko Komisji**

(Sprawa T-370/10)

(2010/C 288/111)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Rubinetterie Teorema SpA [Flero (Brescia), Włochy] (przedstawiciele: adwokaci R. Cavani, M. Di Muro i P. Preda)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2010) 1485 z dnia 23 czerwca 2010 r.;
- tytułem żądania ewentualnego, nałożenie symbolicznej grzywny;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, wyraźne zmniejszenie, w stopniu odpowiadającym względem słuszności, kwoty grzywny nałożonej w decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu dotyczy również sprawa T-368/10 Rubinetteria Cisal przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które zostały przedstawione we wspomnianej sprawie.

W szczególności skarżąca podnosi:

Naruszenie prawa Teoremy do obrony i w konsekwencji nieważność decyzji z powodu:

- opóźnień w dokonaniu przez Komisję powiadomienia Teoremy o zarzutach;
- trudności w dostępie do akt sprawy i braku odpowiedniego przedłużenia terminów.

Brak porozumienia mającego na celu lub wywołującego skutki w postaci zapobieżenia, ograniczenia lub zakłócenia konkurencji oraz brak wpływu na handel wewnątrzspółnotowy.

Błędną ocenę materiału dowodowego dotyczącego udziału Teoremy w spotkaniach Euroitalia.

**Skarga wniesiona w dniu 7 września 2010 r. — Amor
przeciwko OHIM — Jablonex Group (AMORIKE)**

(Sprawa T-371/10)

(2010/C 288/112)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Amor GmbH (Obertshausen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Hartmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Jablonex Group a.s. (Jablonec nad Nisou, Republika Czeska)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie R 619/2009-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Jablonex Group a.s.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AMORIKE” dla towarów należących do klas 14, 25 i 26.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „AMOR” będący przedmiotem zgłoszenia międzynarodowego dla towarów należących do klasy 14; graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Amor” dla towarów należących do klas 14 i 18; graficzny krajowy znak towarowy zawierający element słowny „Amor” dla towarów należących do klasy 25; graficzny krajowy znak towarowy koloru pomarańczowego zawierający element słowny „Amor” dla towarów należących do klas 9, 14, 18, 35 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾ ze względu na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd pomiędzy spornymi znakami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2010 r. — Mamoli Robinetteria przeciwko Komisji

(Sprawa T-376/10)

(2010/C 288/113)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Mamoli Robinetteria SpA (Mediolan, Włochy)
(przedstawiciele: adwokaci F. Capelli i M. Valcada)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji Europejskiej C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39092 — Instalacje sanitarne) w części, w której stwierdzono naruszenie przez Mamoli Robinetteria spa art. 101 TFUE, i w związku z tym art. 2 tej decyzji w części, w której na Mamoli Robinetteria spa nałożono obowiązek zapłaty grzywny w wysokości 10 % łącznego obrotu uzyskanego w roku 2009, a następnie obniżonej do 1 041 531 EUR z uwagi na szczególną sytuację Mamoli.
- Stwierdzenie nieważności art. 2 Komisji Europejskiej C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia

EOG (sprawa COMP/39092 — Instalacje sanitarne), obliczenie na nowo grzywny i jej obniżenie do kwoty równej 0,3 % obrotu Mamoli Robinetteria uzyskanego w roku 2003 lub do kwoty niższej od nałożonej grzywny, którą Sąd uzna za odpowiednią.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zaskarżona zostaje ta sama decyzja co w sprawach: T-364/10 Duravit i in. przeciwko Komisji oraz T-368/10 Rubinetteria Cisa przeciwko Komisji.

Na poparcie skargi strona skarżąca przytacza następujące zarzuty.

Naruszenie prawa do obrony, zasady kontradyktoryjności i zasady równego traktowania w zakresie, w jakim inni uczestnicy postępowania mogli przedstawić argumenty obronne w odniesieniu do okoliczności, o których nie została poinformowana Mamoli. Ponadto kwestionowane jest to, że zarzuty zostały sformułowane na podstawie dokumentów zaklasyfikowanych jako poufne, do których obrona nie miała wglądu.

Naruszenie zasady legalności art. 101-105 TFUE oraz art. 23 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽¹⁾. W tej kwestii skarżąca podnosi, że w braku aktu prawodawcy europejskiego Komisja nie jest uprawniona do przewidzenia, że przedsiębiorstwu zostaje przyznane częściowe lub całkowite zwolnienie z grzywny, oraz do oparcia na takim komunikacie postępowania kartelowego, które zostaje zakończone wymierzeniem znaczących sankcji.

Naruszenie art. 101 TFUE i art. 2 rozporządzenia nr 1/2003.

Skarżąca utrzymuje w tym względzie, że w trakcie dochodzenia Komisja popełniła istotne błędy, ignorując specyfikę rynku włoskiego (np. strukturę, charakterystyczne cechy, rolę sprzedawców hurtowych) i sprowadzając sytuację panującą na rynku włoskim do sytuacji występującej na rynku niemieckim. Tego rodzaju błąd podważył wniosek Komisji co do istnienia na rynku włoskim kartelu w zakresie ustalania cen. Ponadto wskutek zarzucanych błędów Komisja nie uczyniła zadość ciężącemu na niej obowiązkowi dowodu.

W odniesieniu do kwoty grzywny skarżąca twierdzi, że Komisja nie oceniła prawidłowo jej faktycznego zachowania i jej wpływu w ramach zakwestionowanego naruszenia, nie uwzględniła w należyty sposób trudnej sytuacji ekonomicznej, w której się ona znajduje.